

РЕШЕНИЕ

№ 1211

гр. София, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 25.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9647** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73, ал. 2 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни при споделено управление (ЗУСЕФСУ) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод на жалба вх. № 36064 от 11.10.2022 г. и вх. № 37571 от 21.10.2022 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от А. А. Е., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет. 4, ап. 8 и „Евро Инвест – гр. Батак“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. Б, офис 19, представлявано от управителя О. В. Гложев, чрез адв. Е. М. В. от АК – [населено място], със служебен адрес [населено място], [улица] срещу Решение за налагане на финансова корекция № 13/312/02556/3/01/04/02, изх. № 01-6500/8651 от 26.09.2021 г., издадено от Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с което е определена на финансова корекция в размер на 232 446,96 лева, представляваща 100% от размера на получената финансова помощ по договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г.

С жалбата се иска съдът да отмени обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно, тъй като е постановено в противоречие с материалния и процесуален закон, в противоречие с целта на закона, немотивиран, без да са налице правни и фактически основания за неговото издаване, както и че е издадено при превратно тълкуване и приложение на относимите правни норми. На първо място с нея се възразява относно привличането на А. Е. като солидарен длъжник с другия жалбоподател, като се посочва, че тя не може и не следва да е адресат по обжалваното

решение. В тази връзка се подчертава, че липсват юридически факти, които да са дали основание да се започне процедура по ЗУСЕФСУ срещу физическото лице, което не е страна по административен договор № 13/312/02556 от 09.10.2014 г., сключен с ДФЗ. Уточнява се, че безспорно е налице прехвърляне на търговско предприятие по смисъла на чл. 15 от ТЗ, а именно прехвърлянето като съвкупност от права, задължения и фактически отношения на ЕТ „АЛЕКСАНДРИНА ЕВГЕНИЕВА – гр. Батак“ в патримониума на „Евро Инвест – гр. Батак“ ЕООД. Прехвърлянето е осъществено и е обявено в Търговския регистър и регистър Ю. по партидата на дружеството и съгласно чл. 24, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ за тези обстоятелства не е необходимо да се представят доказателства. Инвокират се съображения, че от страна на административния орган не е нито обосновано, нито доказано, че осъщественото прехвърляне на търговското предприятие на ЕТ, а не на отделни негови активи, при това на дружеството, чийто едноличен собственик на капитала е ползвателя на помощта, би довела до подкопаване на първоначалните цели на проекта. Подчертава се, че към датата на прехвърляне на търговското предприятие А. Е. не е имала установени по основния и размер задължения към ДФЗ нито като физическо лице, нито като ЕТ, поради което тя не следва да отговаря по реда на чл. 15, ал. 3 от ТЗ, защото прехвърлянето на предприятието предхожда датата на издаване на обжалваното решение. Във връзка с изложените възражения на жалбоподателя А. Е., в жалбата се посочва на следващо място, че спрямо втория оспорващ, „Евро Инвест – гр. Батак“ ЕООД, е налице допуснато съществено процесуално нарушение от категорията на ограничаващи правото му на защита, доколкото спрямо същото е нарушена разпоредбата на чл. 73, ал.2 от ЗУСЕФСУ, регламентираща, че преди издаването на решението по ал. 1 управляващият орган трябва да осигури възможност на бенефициера да представи в разумен срок, който не може да бъде по – кратък от две седмици, своите писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства. В случая не е предоставена такава възможност на този жалбоподател, поради което същият твърди, че РНФК е незаконосъобразно само на това основание. На трето място се посочва, че обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като с него е наложена санкция в размер на 100%, която е определена по Правилата за определяне на санкции, приети от ДФЗ, вместо относимите и приложими регламенти. В тази връзка се посочва, че оспорваният административен акт е издаден въз основа на неизпълнение на критерий за допустимост, а именно неизпълнение на бизнес – план, поради което този вид нередност попада в обхвата на чл. 71 от Регламент 1698/2005 и се прилага при установяване на нередности открити при административна проверка и проверка на място по отношение на допустимостта и оправдаността на разходите по време на изпълнението на проекта. Възражава се и срещу друг извод на обжалваното решение, а именно, че проектът не е икономически жизнеспособен с оглед разпоредбата на чл. 16, ал.2 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. и се дължи връщане на цялата получена субсидия. В тази връзка се твърди, че е безспорно установено, че към периода на проверката проектът функционира като къща за гости, а посоченото от административния орган неизпълнение на бизнес – плана би могло да бъде единствено индиция, но не и доказателство за това, че жалбоподателят е създал изкуствено условия за финансиране, тъй като не са събрани други доказателства от ответника, чиято е доказателствената тежест. В хода на съдебното производство – жалбоподателите – А. А. Е. и „Евро Инвест – гр. Батак“ ЕООД са редовно призовани,

представява се от адв. В., който поддържа жалбата, предлага да се уважи, претендира разноски и депозира писмено становище.

Ответникът – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, редовно призован, се представява от адв. М., който оспорва жалбата, предлага да не се уважава, претендира възнаграждение, съгласно представен списък и депозира писмено становище.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С писмо изх. № 02-6500/8651 от 28.01.2022 г. ДФЗ е открил производство по налагане на финансова корекция на ЕТ „Александрина Евгениева – гр. Батак“. В писмото е посочено, че същото се издава на основание чл. 73, ал.2 от ЗЕСЕСИФ в влязло в сила съдебно решение № 13 от 04.01.2022 г., постановено по адм. Дело № 4302/2021 г. по описа на ВАС и съобразно чл. 27, ал. 6 (Нова – ДВ, бр. 51 от 2019 г., в сила от 28.06.2019 г.) от ЗПЗП, както и че така откритото производство е във връзка със констатации, направени след проверка на изпълнението на договор № 13/312/02556 от 06/10/2014 г. по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програма за развитие на селските райони 2007 – 2013, по който е изплатена субсидия в размер на 232 446,96 лв. на 07.12.2015 г.

Между ДФЗ и ЕТ „Александрина Евгениева – гр. Батак“ има сключен договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г. за отпускане на финансова помощ по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013 г. (ПРСР), подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР).

В периода 18.06.2019 г. – 20.06.2019 г. е извършена проверка на място по проект № 13/312/02556 и след извършени допълнителни административни проверки е констатирано неизпълнение на задължения, съобразно одобрения бизнес план с договор № 13/312/02556 от 09.10.2014 г.

При проверката на място били представени документи за три пълни финансови години – 2016 г., 2017 г. и 2018 г., както и за периода 01.01.-31.05.2019 г. Установеното изпълнение на бизнес плана средно аритметично за трите пълни финансови години било в размер на 0,58% от заложените приходи. За първите три години от изпълнението на бизнес плана били заложен годишни приходи от двойна стая, допълнително легло (единично), допълнителни туристически услуги (разглеждане на забележителности), допълнителни туристически услуги (разходка с лодка на яз. Б.) и кетъринг в общ размер на 126 000 лв.

Конкретните стойности, въз основа на които била извършена оценката на изпълнението на одобрения бизнес план за три последователни пълни финансови години са:

За финансовата 2016 година:

Общо приходи за 2016 г. – 1 183, 48 лв., което съставлява 0,94 % изпълнение на одобрения бизнес план за годината, който е в размер на 126 000,00 лв.

За финансовата 2017 година:

Общо приходи за 2017 г. – 587, 20 лв., което съставлява 0, 47 % изпълнение на одобрения бизнес план за годината, който е в размер на 126 000, 00 лв.

За финансовата 2018 година:

Общо приходи за 2018 г. – 412, 84 лв., което съставлява 0,33% изпълнение на одобрения бизнес план за годината, който е в размер на 126 000,00 лв.

За периода 01.01.- 31.05.2019 година:

Съгласно резултатите от извършената проверка в периода 18.06.2019 г. – 20.06.2019 г. проверка на място :

Общо приходи за периода – 600,91 лв., което съставлява 1,05% изпълнение спрямо заложените приходи за периода от 5 месеца. Доколкото към датата на извършване на проверката на място не е изтекла цялата финансова 2019 година, този резултат не е взет под внимание при оценката на изпълнението на финансовите показатели на бизнес плана от страна на административния орган.

Установено е, че за 2016 г., 2017 г. и 2018 г. е назначен управител, като не е назначен допълнителен административен персонал. За 2016 г. изчислено средноаритметично за годината се приема, че има 1 човек персонал (управленски в лицето на госпожа Е.), за 2017 г. – 1 човек (управленски), за 2018 г. – 1 човек (управленски). Средно аритметично за всички пълни за всички пълни проверявани финансови години се получава , че е поддържано 1 работно място, което работно място не е съкратено.

При извършената проверка на място е било установено, че за периода от началото на функционира на инвестицията до 20.06.2019 г. са реализирани 61 бр. ношувки и е закупен по проекта актив – автомобил VW – LNF, Caddy Trendline 4motion, 2.0 TDI. Автомобилът бил изминал 62 028 кв. Административният орган приел, че с оглед сравнително малкият брой ношувки, не можело да са изминати толкова километри, които да са свързани с дейността на дружеството. Приели са, че ношувките съпоставени с километрите изминати от автомобила са показател за неизползването му по предназначение. По време на проверката на място са изискани, но не са представени пътни листа, пътна книжка и др. документи, удостоверяващи маршрута и изминатите километри на автомобила. Проверяващите са приели, че ЕТ „Александрина Евгениева – гр. Батак“ не използва автомобила по предназначение, както и че е изменено предназначението на инвестицията, което нарушава разпоредбите на чл. 4.17, буква „а“ на сключения договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г., съответно на чл. 43, ал.1, т.1 от Наредба № 29 /2008 г.

С чл. 46, ал.1 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна помощ по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятията“ (Наредба № 29/2008 г.) е уредено, че: „В случай че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ. РА може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта“. Допълнително в ал. 2 на същия член е детайлизирано, че „В случаите по ал. 1 РА определя размера на средствата, които трябва да бъдат възстановени при неизпълнението“.

Точка 4.4. от договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г. фиксира, че „Фондът има право да откаже изплащане на цялата или на част от финансовата помощ, както и да претендира възстановяване от Ползвателя на цялата или на част от изплатената финансова помощ, когато: буква б/ Ползвателят не е изпълнил някое от задълженията си по този договор и по Наредба № 29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“.

В раздел VIII „отговорност“, точка 8.1 от договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г. е фиксирано: „В случай че Ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни и/или договорни задължения след изплащане на каквато и да е част от договорената

финансова помощ или е представил декларация и/или документ с невярно съдържание, неистински или преправени такива, включително, когато тази декларация и/или документ са представени при или по повод кандидатстването му по мярката, както и когато Ползвателят изкуствено е създал условията за изпълнение на изискванията за получаване на помощта, за да извлече облага в противоречие с целите на мярката и/или бъде установена функционалната несамостоятелност. Фондът може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта, като спазва изискванията по чл. 46 и 47 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г.“.

На основание на т.4.4, буква „б“ и т.8.1 от Договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г. във връзка с неизпълнението на т. 4.12, т. 4.18 и т. 4. 17, буква „а“ от същия договор, чл. 43, ал.1, т. 1 и чл. 46, ал.1, ал. 2 и ал. 2, т. 4 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г., и обнародваните в брой 69 от 30.08.2019 г. на ДВ правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 г. административния орган е приел, че за ЕТ „Александрина Евгениева – гр. Батак“ са налице основания за издаване на акт за установяване на публично държавно вземане.

За констатираното според административния орган неизпълнение, свързано с неизпълнение на одобрения проект (непостигане на нивата на показатели, предвидени в бизнес плана) за 3 финансови години (2016 г., 21071 г. и 2018 г.), съгласно точка 30, предложение второ от Приложение към раздел I „Общи положения“ от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 г., когато реализираните приходи от подпомаганата дейност, изчислени средно аритметично за всички проверявани пълни финансови години, са под 20% от предвидените приходи съгласно одобрения бизнес план, изчислени средноаритметично за същия период и това е продължило над една финансова година, размерът на подлежащата за възстановяване финансова помощ е 100% от предоставената финансова помощ по договора, а именно 232 446,96 лв.

За констатираното според административния орган неизпълнение, съгласно т. 18 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 г., при неизпълнение по – голямо от 50% от заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост, размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ е по – малко от 50% от стойността на изплатената финансова помощ и нарушението засяга конкретни подпомагани активи, финансовата санкция е в размер на изплатената финансова помощ за активите, които не се използват по предназначение, а именно 26 250,00 лв.

Съгласно чл. 3, ал.1 от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 г., когато при осъществяване на контрол относно спазване на критериите за допустимост, ангажименти или други задължения от страна на ползвателите на финансова помощ бъдат установени повече от едно нарушение при изпълнението на

един и същ договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, по който е подадена заявка за плащане след 1 януари 2015 ф., размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ за всяко едно от допуснатите нарушения не се кумулира. В тези случаи най – големият определен размер на подлежащата на възстановяване финансова помощ се приема като показателен за вземането на решение относно окончателния размер на дължимата от ползвателя финансова помощ.

Общият размер на задължението, за което ДФЗ ще издаде Решение за налагане на финансова корекция на А. Е. и на „Евро Инвест - гр. Батак“ ЕООД, е 232 446, 96 лв., представляващи 100% от получената субсидия.

С писмо изх. № 02-6500/8651 от 28.01.2022 г. ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“ е информирана за започналото производство по налагане на финансова корекция, което ѝ е връчено на 17.02.2022 г., видно от Известие за доставяне ИД PS161800QR0M0 (л.79). В указания 14 дневен срок едноличният търговец е депозирал с вх. № 01-6500/8651 от 28.02.2022 г. по описа на ДФЗ (л. 56 – 65) възражение относно основателността и размера на публичното вземане.

Ответникът по делото не е приел така представеното възражение, като се е мотивирал. С оглед на което е издадено и процесното Решение № 13/312/02556/3/01/04/02 за налагане на финансова корекция, с което на основание чл. 3, а.1 от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 г., е наложена на „Евро Инвест – гр. Батак“ ЕООД и на А. А. Е. финансова корекция в размер на 232 446,96 лв., която като най – голяма по размер представлява окончателна финансова корекция по решението.

Решение № 13/312/02556/3/01/04/02 за налагане на финансова корекция е издадено на основание чл. 20а, ал.в и чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП, чл. 46, ал.1 и ал. 3, т. 4 във вр. чл. 43, ал.1, т. 1, чл. 16, ал.2 и чл. 2 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. и чл. 70, ал.1, т. 4 и т. 7 във връзка с чл. 72, ал.1 и чл. 73, ал.1 и §4, ал.3 от ДР на ЗУСЕГСУ. В него е посочено, че същото се издава с оглед на решение № 13 от 04.01.2022 г., постановено по адм. дело № 4302/2021 г. на ВАС за потвърждаване на решение на Административен съд – Пазарджик, с което е отменен Акт за установяване на публично държавно вземане № 13/312/02556/3/01/04/01 от 28.07.2020 г. срещу ЕТ „Александрина Евгениева – гр. Батак“. Административният орган е посочил, че от мотивите на решението на ВАС се установява, че отмяната на административния акт се дължи на извода за неизпълнение на показателите, заложили в бизнес плана, представляващо неизпълнение на индикатори по смисъла на чл. 70, ал.1, т.1 от ЗУСЕФСУ, което е и основание за извършване на финансова корекция и е обусловило издаването на Решение за налагане на финансова корекция на основание чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП.

По отношение на двамата адресати на разглежданото РНФК, административният орган посочва, че след откриване на производството, на 05.04.2022 г. ЕТ „АЛЕКСАНДРИНА ЕВГЕНИЕВА – гр. Батак“ е прехвърлила търговското си предприятие на „ЕВРО ИНВЕСТ – гр. Батак“ ЕООД и едновременно с това на същата дата се е заличила като едноличен търговец, видно от Търговския регистър.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително представените от страните във връзка с дадените указания на съда.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено лично на А. Е. на 06.10.2022 г. и чрез Български пощи на 29.09.2022 г., видно от известите за доставяне ИД PS 1618 00RY3SH (л. 55), на „ЕВРО ИНВЕСТ – гр. Батак“ ЕООД, жалбата е подадена на 11.10.2022 г. в АССГ от надлежни страни имащи право и интерес от оспорването в срока по чл. 146, ал.1 от АПК, което обуславя нейната допустимост.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал.1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 20а, ал. 5 от ЗПЗС изпълнителният директор на ДФЗ издава актове за установяване на публични държавни вземания по реда на ДОПК и решения за налагане на финансови корекции по реда на глава пета, раздел III от ЗУСЕФСУ.

Обжалваното решение е издадено на основание чл. 46, ал.1, ал.2 и ал. 3, т. 4 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г., както и на основание т.4.4, буква „б“ и т.8.1. от договор № 13/312/02556 от 09.10.2014 г., във връзка с неизпълнението на т.т.4.12, т.4.18 и т.4.17, буква „а“, респективно чл. 16, ал.2 и чл. 2 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г., чл. 43, ал.1, т. 1от Наредба № 29/2008 г. и съгласно точки 2, 18 и 30 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения на чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 -2013 г., и чл. 70, ал.1, т. 4 и т. 7 от ЗУСЕФСУ.

В разглеждания случай, като основание за наложената финансова корекция се твърди неизпълнение от страна на ЕТ“АЛЕКСАНДРИНА Е. – ГР.БАТАК“ [населено място] на одобрения бизнес план по Договор № 13/312/02556 от 09.10.2014г. а именно –неизпълнение на финансовите показатели на бизнес плана, като и неизползване по предназначение на

определен актив. В представения към заявлението за подпомагане бизнес - план самото дружеството е определило съответните приходи и създаването на нови работни места, посредством които да докаже жизнеспособност и устойчивост на инвестицията и постигате на планираните с чл. 2 от Наредба № 29/2008 г. цели на предоставената финансова помощ. В този бизнес план са залегнали финансови показатели, на базата на които проектът е определен като допустим, сключен е договор за подпомагане и е изплатена субсидията по него. При проверката на място били изискани и представени документи за 3 (три) пълни финансови години 2016, 2017 и 2018 години. За 2019г. била извършена проверка за периода 01.01.-31.05.2019г.

При извършената проверка било констатирано , че има назначен управител – 1 бр. , като не били назначени останалите 2 бр. персонал.

Съгласно § 1, т. 19 от Допълнителната разпоредба на Наредба № 29/2008 г. „проект“ е заявление за подпомагане, заедно с всички изискуеми документи, както и съвкупността от материални и нематериални активи и свързаните с тях разходи, заявени и допустими за финансиране по ПРСР. Според чл. 26, ал. 1 от Наредба № 29 кандидатите за финансово подпомагане подават в областната дирекция на фонда заявление за подпомагане по образец приложение № 5 и прилагат документите, указани в същото приложение. Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал.2 от Наредба № 29 един от задължителните реквизити към заявлението е изготвен от кандидатите бизнес план, който трябва да доказва икономическата жизнеспособност и устойчива заетост, водещи до реализиране на целите по чл. 2 от Наредба №29. В §1, т.6 и т.26 от ДР на Наредба № 29 е дадена легална дефиниция на понятията „икономическа жизнеспособност“ и „устойчива заетост“, а именно: генериране на доходи от дейността, гарантиращи устойчивост на предприятието за периода на бизнес плана и запазване на съществуващите работни места и/или създаване на нови в него за периода на бизнес плана.

Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 3 от Наредба №29 решението за одобряване на заявлението за подпомагане се взема въз основа на съответствието на заявлението с: 1.целите, дейностите и изискванията, определени с наредбата и 2. критериите за оценка, посочени в приложение № 6. Тоест оценката не е само на база критериите в приложението. Изготвянето на бизнес плана и предвидените в него стойности на планираните приходи са дело на кандидата за получаване на подпомагане, като доказаната чрез него жизнеспособност на инвестицията е основание да бъде одобрен проектът му за финансиране.

В случая се твърди нарушение на посочените в административния акт т.4.12 и т.4.18 от договор №13/312/02556 от 09.10.2014г., съгласно които

ползвателят е длъжен да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по договора, в съответствие с бизнес плана и таблицата за одобрените инвестиционни разходи, като спазва одобрения проект за срок от пет години от сключване на договора. Между страните няма спор, че кандидатът е следвало да извърши строително-монтажни работи, като изгради къщата за гости, за което му е отпусната финансова помощ, няма спор че къщата за гости е изградена съгласно посочения бизнес план. Но със сключването на договора едноличният търговец се е задължил и да използва активите по предназначение и за постигане на целите, които са му отредени с одобрения проект. Целите по мярка 311 за отпускане на финансова помощ са посочени в чл. 2 от Наредба №29, а именно: 1. насърчаване на разнообразяването към неземеделски дейности; 2. насърчаване на създаването на възможности за заетост и повишаване на доходите в селските райони; 3. насърчаване на развитието на интегриран туризъм в селските райони.

Мярка 312 е разработена и одобрена въз основа на текстовете на чл. 52 (а) (ii) и чл. 54 на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (отм., действащ до 31.12.2013 г.), според които предвидените помощи са такива, подкрепящи създаването и развитието на микропредприятия, с оглед насърчаване предприемачеството и създаване на благоприятна икономическа среда. Изпълнението на целите, поставени в Регламент № 1698/2005 г. и национално дефинирани в Наредба №29 задължително следва да става при спазване на общия принцип, заложен в чл.4, §8 от Регламент №1303/2013 г. - добро финансово управление в съответствие с чл. 30 от Финансовия регламент. Касае се за Регламент (ЕС, ЕВРАТОМ) №966/2012 г., който прогласява принципите на икономичност, ефективност и ефикасност с дефиниция на всяко едно от използваните три понятия. Обстоятелството, че той касае всички субекти, разходващи пряко или косвено средства от общия бюджет на Съюза се установява например от правилата на чл. 135 от него досежно последващия контрол и последиците при извършването му. Изрично е предвидено, че при договорно неизпълнение от страна на бенефициера, отговорният разпоредител с бюджетни кредити може да събере суми, изплатени недължимо съгласно споразумението.

Съгласно чл. 46, ал. 1 от Наредба №29, в случай че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, РА може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта. А съгласно ал. 2 РА определя размера на средствата, които трябва да

бъдат възстановени от ползвателя на помощта, като взема предвид вида, степента и продължителността на неизпълнението. Степента на неизпълнение по даден проект зависи от неговите последици за дейността като цяло. Продължителността на неизпълнението зависи от времето, през което траят последиците, или възможността за отстраняване на тези последици по приемлив начин.

Според коментираните по-горе разпоредби на чл. 46, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 29 не всяко неизпълнение на нормативни или договорни задължения може да има за последица връщане на вече изплатените суми. Този извод следва от нормата на чл. 46, ал. 2 от Наредба № 29, в която е посочено, че за връщане на вече изплатени суми се взема предвид вида, степента и продължителността на неизпълнението, като степента на неизпълнение зависи от неговите последици за дейността като цяло. Това съпоставено с обсъдените разпоредби на чл. 16, чл. 27, ал. 3 от Наредба №29, както и чл. 4, § 8 и чл. 30 от Регламент №1303/2013 г. означава неизпълнението на нормативните или договорни задължения да е такова, че да е повлияло върху формирания извод за икономическата жизнеспособност и устойчива заетост на проекта, за възможността за постигане на целите на марка 311, както и за доброто финансова управление на мярката и принципите за икономичност, ефективност и ефикасност. В случая следва да бъде съобразено, че заявената инвестиция е изпълнена, къщите за гости функционират по предназначение и през целия период от изграждането й има реализирани нощувки, като бройката на нощувките е установена от извършената проверка по документи, за което не се спори. Установено е, че за 2019г. и то само за няколко месеца вече има увеличение на процента на залегналите нощувки. При тези данни следва да се направи извод за нарастващо изпълнение на заложените нощувки и приходи от тях. При така установеното пълно функциониране на къщата за гости, частично реализираните приходи от нощувки и тяхното нарастване през годините, не може да бъде формиран извод, че проектът е икономически нежизнеспособен, не създава устойчива заетост и не води до постигане целите на марка 311 – установено е, а и не се спори от страните, че е налице устойчива заетост на персонала – назначен е управител, като и липсват данни за намаляване размера на заплатата на управителя. Налице са безспорни данни, че е сключен договор и с туроператорска фирма. Налице е желание , както и данни за извършване на дейност такава каквато е залегнала в бизнес плана. Къщата за гости се ползва по предназначение, макар и да не са достигнати икономическите показатели посочени в бизнес плана.

В разпоредбата на чл.16 ал.2 от Наредбата, цитирана от самия административен орган Бизнес планът трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост за период 5 години, а в случаите

на СМР - 10 години, водещи до реализиране целите по чл.2. Няма как на третата година, като първата година е годината в която са пуснати за експлоатация къщата за гости да бъдат направени изводи относно жизнеспособността на предприятието и правилността на инвестицията. Ако не се приеме, че изобщо не е съобразен периода на проверката и развитието на предприятието по Наредбата за период от 10 години, въпреки възможността за периодични проверки по изпълнението, е налице е и друго допълнение. Освен това извършването на проверка за жизнеспособност на инвестицията следва да съобрази с основната цел, поставена в бизнес-плана, която в случая е създаване на къща за гости, която да функционира по предназначение – налице са 61 нощувки. С оглед особеността - туристически услуги, не може да се търси веднага постигане на заложените приходи от основната дейност. Както се спомена по-горе при вземане на решение относно размера на отказа или оттегляне на подпомагането при неспазване на ангажиментите или други задължения, управляващия орган следва да отчете тежестта, степента, продължителността и системността на неспазването във връзка с условията за подпомагане, като тежестта на неспазването зависи по-специално от значимостта на последствията от неспазването, като се отчитат целите на ангажиментите или задълженията, които не са изпълнени. Противно на вменените му задължения с приложимия нормативен акт, управляващия орган на първо място не е спазил изискването за продължителност на мониторинговия период, като изобщо не се е позовал на адекватен период за проверка - преди плащането и начало на експлоатационен период. Освен, че не е спазен нормативно определения мониторингов период, изводите за неизпълнение на поетия ангажимент са направени формално, без да се съобрази дали е налице неспазване на поетия ангажимент, с оглед целите на подпомагането. Като не са съобразени тези факти, управляващия орган е достигнал до грешен извод за жизнеспособност на инвестицията.

Като неспазени разпоредби на този договор в процесното РНФК са посочени точка 4.12 и точка 4.18. В първата е регламентирано задължение за ползвателя да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по този договор и в съответствие с одобрения проект и Таблицата за одобрените инвестиционни разходи. Не се спори, че инвестицията е извършена и фактически не се твърди от административния орган несъответствие с одобрения проект. Точка 4.18 от договора предвижда задължение за ползвателя да спазва одобрения проект за срок от 5 години от сключване на договора. Спазването би могло да се отнася само до конкретни заложен параметри на проекта, но не и относно прогнози, които се влияят от икономическата обстановка в страната. През текущата година например, поради кризата в туристическия

сектор, дори и най-успешните проекти, едва ли са реализирали предвижданията си за финансови резултати, които са били реалистични за предходната година.

Настоящият съдебен състав е съгласен и с твърдението на жалбоподателя относно посочените норми, при което били приложими санкциите, предвидени по чл. 46 и чл. 47 от Наредбата. Тези норми от Наредбата не предвиждат конкретни размери на финансовите санкции за съответното нарушение, което се твърди да е извършено от Ползвателя на БФП, поради което нямат пряко действие, а очевидно препращат или изискват наличието на друг нормативен акт, който да определя конкретните размери на тези санкции. ДФЗ сочи като такива Правила, приети през 2019 г. , които дори и да представляват такъв нормативен акт, то същите са неприложими към настоящия случай, поради недопустимо придаване на обратна сила на санкционните норми. Други санкционни норми, даващи основание за определяне на конкретен размер на санкцията, не съществуват, поради което не е налице основание за налагане на санкция спрямо жалбоподателя за конкретния проект.

Що се отнася до другото твърдяно нарушение – чл.4.17, буква „а“ на сключения договор №13/312/02556 от 06.10.2014г., съответно чл.43, ал.1, т.1 от Наредба № 29/2008г., също не се установи да е извършено . Установено е , че жалбоподателя е закупил автомобил VW-LNF, Caddy Trendline 4motion, 2.0 TDI. Автомобилът е закупен именно във връзка със залегналите екскурзии и обслужване на гостите на къщата за гости. Неможе да се направи извод ,че при 61 нощувки не може с автомобила да са изминати 62 028 км.Зависи до къде и колко пъти гостите са ходили.Да, може да е налице неправилно водене на счетоводството – поради липса на пътни листа, но това не означава, че е променено предназначението на закупения автомобил и в тази насока не се събраха достатъчно доказателства.

В оспореното решение е посочено, че е допуснато нарушение е на чл. 2 от Наредба № 29, но не е конкретизирана коя от целите на мярката не е изпълнена, тъй като са предвидени три такива, а именно: „1. Насърчаване на растежа и създаване на нови работни места в микропредприятията за неземеделски дейности в селските райони; 2. Насърчаване на предприемачеството в селските райони и 3. Насърчаване развитието на интегриран туризъм в селските райони“. Липсата на конкретизация на неизпълнената хипотеза от целите по чл. 2 от Наредба № 29 представлява допуснато съществено процесуално нарушение, с което е засегнато правото на защита на оспорващите, тъй като е възпрепятствана възможността им да разберат точно в какво се изразява допуснатото от тях нарушение и коя от трите цели на мярката не са изпълнили. Наличието само на това нарушение е достатъчно

оспореното решение да бъде отменено, поради допуснато съществено процесуално нарушение.

Според настоящия съдебен състав е налице и следното процесуално нарушение, което няма как да бъде saniрано в хода на настоящето съдебно производство и което води до незаконосъобразност на издаденото решение за налагане на финансова корекция.

Според разпоредбата на чл. 54, §1 от Регламент 1306/2013 г., който намира приложения в настоящия случай „за всяко неправомерно плащане, възникнало в резултат на нередност или небрежност, държавите членки изискват възстановяване от бенефициера в срок от 18 месеца след одобрението и където е приложимо – получаването от страна на разплащателната агенция или органа, отговарящ за възстановяването, на контролен доклад или подобен документ, който посочва извършването на нередност“. Ролята на такъв контролен доклад или документ, който посочва извършването на нередност в случая има проверката от 18 – 20.06.2019 г. Безспорно е, че проверката е извършена във връзка с производството по издаване на АУПДВ, който административен акт е отменен с влязло в сила решение. Безспорно е също така, че договорът за подпомагане е сключен на 06.10.2014 г. и мониторинговият период, съгласно §1, т. 2, б. „а“ от ДР на Правилата е изтекъл на 06.10.2019 г. Т.е. нова проверка, която да послужи за издаването на административен акт, какъвто е финансовата корекция не би могла да бъде направена поради изтичане на мониторинговия период.

Издаването на Решение за налагане на финансова корекция, след изтичането на 18 месечния срок от момента на получаването на контролния доклад, с който е установено извършването на нередност е незаконосъобразност, тъй като този срок е преклузивен такъв.

Не би могло да се приеме, че това е давностен срок, който също е погасителен такъв, а не преклузивен. При давностния срок се погасява искането за принудително осъществяване на субективни материални права, а изтичането на преклузивните срокове заличават самите права, за които се отнасят. Погасителната давност може да се спира и прекъсва при определени от закона предпоставки, при преклузивните срокове няма такава възможност. В случая въпросният срок би следвало да се приеме за преклузивен такъв, тъй като в интерес на правната сигурност е производствата да приключват в определените за това срокове, от една страна, а от друга, в контекста на следващите разпоредби от същия чл. 54, с които са предвидени определени последици след издаването от съответния административен орган на „искането за възстановяване“ на изплатени суми, този срок от 18 месеца в следва да се приеме за преклузивен.

Дори и да се приеме, че срокът тече от доклада за нередност, който е с

дата 04.08.2020 г. (л. 259 – 262), то отново 18 – месечният срок е изтекъл преди издаването на обжалваното решение, а именно 04.02.2022 г.

Именно поради факта, че този срок е преклузивен, няма как да се приеме, че той е спрял да тече по време на съдебното производство по обжалване на АУПДВ.

Следователно издаването на РНФК след изтичането на този срок и въз основа на такъв доклад е незаконосъобразно и подлежи на отмяна. Именно проверката от 18 – 20.06.2019 г. е основание за издаването на обжалвания акт, туй като с нея са констатирани обстоятелствата във връзка с неизпълнение на договора от жалбоподателя във връзка със заложените в бизнес плана по него приходи от подпомаганата дейност за три пълни финансови години 2016 г., 2017 г. и 2018 г., както и за заложените показатели за заетост за същия период от време.

На следващо място настоящият съдебен състав намира за необходимо да посочи, че ВАС при постановяването на решение № 13 от 04.01.2022 г. по адм. Дело № 4302/21 г. изрично подчертава, че споделя изводите на Административен съд – Пазарджик, в качеството му на първоинстанционен съд, относно материалната незаконосъобразността на първоначално издадения и отменен Акт за установяване на публично държавно вземане и препраща към тях на основание чл. 221, ал.2 от АПК без да ги повтаря, тъй като са правилни и достатъчно подробни. Следователно ВАС със своето решение, макар и без да повтаря аргументите на първоинстанционния съд заявява, че споделя мотивите на първоинстанционното решение относно материалната незаконосъобразност на разглеждания в това производство АУПДВ. Следва да се посочи, че ВАС при предходното разглеждане на спора категорично посочва, че решение № 60 от 02.02.2021 г. на Административен съд – Пазарджик, постановено по адм. Дело № 911/2020 г. е валидно, допустимо и правилно и касационният състав споделя изводът на първоинстанционния съда за незаконосъобразност на оспорения АУПДВ, независимо, че е използван неправилния процесуален ред. Посоченото от ВАС в неговия окончателен акт показва, че съдът е изложил конкретни мотиви единствено и само за неправилно приложения процесуален ред, по който е трябвало да се развие административното производство и наред с това с препратил към мотивите на първоинстанционното решение, които споделя напълно, поради което те представляват част от окончателното решение. Следователно административният орган е следвало да съобрази изложеното от съда във връзка с материалната незаконосъобразност на АУПДВ при издаването на процесното решение за налагане на финансова корекция.

По отношение на възражението на А. Е., че същата не следва да е

адресат на обжалваното решение за налагане на финансова корекция, настоящият съдебен състав приема следното: Няма спор по делото, че прехвърлянето на търговското предприятие на Едноличния търговец А. А. Е. с фирма „А. Е. – [населено място]“, като съвкупност от права, задължения и фактически отношения, е вписано в Търговския регистър на 05.04.2022 г. , т.е. след започване на административното производство по налагане на финансова корекция от ДФЗ и преди издаване на процесното решение. Видно от приложения договор (л.22-24) е, че предприятието е прехвърлено чрез покупко – продажба за цена, подробно описана в допълнителен „анекс – тристранно споразумение“, неразделна част от договора. Цената е платена при сключването на договора. Не се спори, че финансовата корекция е наложена за нарушения, възникнали преди прехвърляне предприятието на ЕТ.

За тези задължения солидарно отговарят отчуждителят на предприятието и приобретателят съгласно разпоредбата на чл. 15, ал.3 от Търговския закон (ТЗ), поради което изпълнителният директор на ДФЗ може по свой избор да издаде решение за налагане на финансова корекция само против един от тях.

Едноличният търговец е физическо лице, на което е признато търговско качество. Всички права и задължения във връзка с търговската дейност се обединяват от личността на лицето, признато за търговец. Нему се признава правото да бъде страна в търговските отношения в рамките на собствения му персоналитет. Едноличният търговец е носител едновременно на търговски и на граждански права и задължения. С едно и също имущество той отговаря за задълженията, придобити в резултат на търговската си дейност и по всякакви други имуществени правоотношения, в които влиза в частния си живот. В този смисъл е и част втора, глава осма от ТЗ е озаглавена „Търговец – физическо лице“, според която с регистрацията му този закон се разширява неговата правосубектност. Ето защо, доколкото ЕТ не са юридически лица, отговорността за публични задължения, възникнали от търговската им дейност се носи от съответното физическо лице. И физическото лице, заличено от търговския регистър като едноличен търговец, отговаря с имуществото си за задължения си към заличеното кредиторите, възникнали от търговската му дейност, тъй като същото не губи правосубектността си след като прекрати същата. В разпоредбата на чл. 15, ал. 3от ТЗ е дадена възможност на страните по договора за прехвърляне на предприятието по чл. 15, ал.1да направят споразумение с кредиторите относно отговорността за задълженията на отчуждителя, която да изключва солидарната отговорност. В случая няма твърдения за такава уговорка с ДФЗ относно публични задължения на отчуждителя, поради което солидарната отговорност не е изключена.

Възражението на А. Е., че неправилно и на нея солидарно е наложена финансова корекция, е неоснователно, тъй като по общите правила на солидарната отговорност кредиторът може да насочи претенцията си и да иска изпълнение а цялото вземане от единия от солидарните длъжници по свой избор. В този смисъл е чл. 122 от З., предвиждащ, че кредиторът може да иска изпълнение на цялото задължение, от когото и да е от длъжниците.

Основателни са възраженията на „Евро Инвест – гр. Батак“ ЕООД за допуснато съществено процесуално нарушение от страна на ДФЗ при издаване на процесното решение, тъй като на юридическото лице не е дадена възможност по чл. 73, ал.2 от ЗУЗЕФСУ в 14 дневен срок да представи своите писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства. С включването на правоприемника на ЕТ „Александрина Евгениева – гр. Батак“ като адресат на решение № 13/312/02556/3/01/04/02 за налагане на финансова корекция, изпълнителният директор е допуснал съществено процесуално нарушение, с което е нарушил основни принципи на административното производство и е засегнал правото му на защита.

По изложените аргументи, настоящият съдебен състав намира жалбата на А. А. Е. и на „Евро инвест – гр. Батак“ ЕООД за основателна и като такава следва да се уважи, тъй като ответникът при издаването на оспореното решение не се е съобразил с изричното посочване от страна на ВАС в предходното производство, че препраща към мотивите на съдебния акт на Административен съд – Пазарджик на основание чл. 221, ал.2 от АПК относно приложението на материалния закон; решението за налагане на финансова корекция е издадено след изтичането на преклузивния срок по чл. 54, §1 от Регламент 1306/2013 г., както и че е нарушеното право на защита на оспорващите при неточната квалификация на допуснатото неизпълнение на чл. 2 от наредба № 29 от 11.08.2008 г. и неспазване изискванията на чл. 73, ал.2 от ЗУСЕФСУ.

С оглед изхода на спора, следва да се уважи искането на жалбоподателите за присъждане на сторените съдебно – деловодни разноски, както следва: на А. А. Е. следва да се присъдят разноски в размер на 10,00 лв. внесена държавна такса и на адв. Е. М. В. адвокатско възнаграждение в размер на 9 298,00 лв. на основание чл. 38, ал.1, т. 3 от Закона за адвокатурата във връзка с чл. 143, ал.1 от АПК във връзка с чл. 8, ал.1 вр. Чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и на „Евро Инвест – гр. Батак“ЕООД трябва да се присъдят разноски, съгласно представения списък в размер на 6050,00 лв., включващи 50,00 лв. държавна такса и 6000,00 лв. договорено и платено адвокатско

възнаграждение.

Водим от горното, Административен съд – София град, Трето отделение, 8 - ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение за налагане на финансова корекция № 13/312/02556/3/01/04/02, изх. № 01-6500/8651 от 26.09.2021 г., издадено от Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с което е наложена финансова корекция солидарно на А. А. Е. и на „Евро Инвест – гр. Батак“ ЕООД.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на А. А. Е., [ЕГН] сторените съдебно – деловодни разноски в размер на 10,00 (десет) лв., представляващи внесена държавна такса.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на адвокат Е. М. В., ЕГН [ЕГН] адвокатско възнаграждение в размер на 9298,00 (девет хиляди двеста деветдесет и осем) лева за процесуално представителство на А. А. Е. на основание чл. 38, ал 1, т. 3 от Закона за адвокатурата

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на „Евро Инвест – гр. Батак“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сторените съдебно – деловодни разноски по делото в размер на 6050,00 (шест хиляди и петдесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено

СЪДИЯ: